

İlo

– Faruk ATLI · 19 Kasım 2013

İLO Gece olunca İlo uyur bütün kâinatSıcacık düşler üşür koynunda zemherininBir tek hüznün uyumaz
yüreğinde aşğınSessiz sessiz düşerken yaşlı gözlerden irinMuhafız çiçekleri gülüşür hüzne inatKaranlığa
karanlık eklenir yığın yığınYine bulurlar beni içinde bulunmazınAğzından köpük saçan kara kara
köpeklerDüşerim bir boşluğa dört yanı deniz olanEn sinsi fırtınalar pusuya yatmış bekleriniltisi duyulur
uzaklardan bir sazınPerdesinde yokluğun,nağmesinde biz olanGözlerim kırk ikindi mahpusunda
nicedirAh desem yüreğimden bir volkan fırlayacakAklımı yerden yere vururken alın yazımKefenimi aç
gözlü bir kaç yılan soyacakİçimdeki savaşa denk değil uhud,bedirÖlüm gibi sınırsız yaşamak kadar
azımZaman azgın bir nehir akıyorum meçhuleVe hesapsız, kitapsız akıp giderken hayatSen, aşkın kitabını
ezbere bilen hafızGel de ciğerlerinden nefes alsın kainatKim razı oldu ise onu kuşatsın çileGel ömür
sancağımın altındaki muhafızTüm sesler çekilince üstünden şehirlerinBir şivan kopar İlo sessizliğin
içindenFeryadı yankılanır en olmaz umutlarınBoy verir yakarışlar sensizliğin içindenSana döner akışı
gökteki nehirlerin...Ilık ılık düşersin göğsünden bulutlarınFaruk Atli.